

О читателю! ако имашъ истинно желаніе да спасешъ душѣ-тъ си, иди тоя часъ при Іисуса, и му ся моли както по горѣ рекохмы.

Моли му ся по свой-тъ си языкъ, и съсь всичко сърдце. Като ся разболѣшъ, и дойде лѣкаръ-тъ да тя види, не казвашъ ли му дѣтя боли? Така и душа-та ти като стане болна, и осѣщашъ болж-тъ ѝ, ще намѣришь що да кажешъ на Христа.

Не мысли че, като си грѣшенъ, Христосъ не ще да тя спасе; защото Іисусъ Христосъ е дошелъ на свѣтъ-тъ да спасе грѣшны-тъ (1 Тим. 1; 15); и той самъ казува, «Не дойдохъ да призовѣ праведны-тъ, но грѣшны-тъ на покаяніе,» (Мат. 9. 13); «Дойдѣте при мене всички които ся трудите, и сте обрѣменени, и азъ ще вы успокоѣж.» (Мат. 11; 28).

Не ся бави, по причинѣ че си недостойнъ; никакъ никого не чакай; да сѣдишь и да чакашъ, отъ діавола е; ты какъвто си, иди при Христа: колкото си лошъ, толкова повече ти е потрѣбно да приближишь при Него; съ отдалечено-то сѣдѣніе не можешъ да направишь себе си по добръ. И ако въ молитвѣ-тъ ти думы-тъ ти сж слабы, и не можешъ да говоришь краснорѣчиво, пакъ не ся бой. Іисусъ ще разбере що Му говоришь; както майка разбира на дѣте-то си, така и прѣблагый нашъ Спаситель слуша и разбира думы-тъ на грѣшницы-тъ, когато Му ся молятъ тѣ. Той знае сърдечны-тъ ни скѣрби, и разбира добръ значеніе-то на всякъ нашъ въздышкѣ.